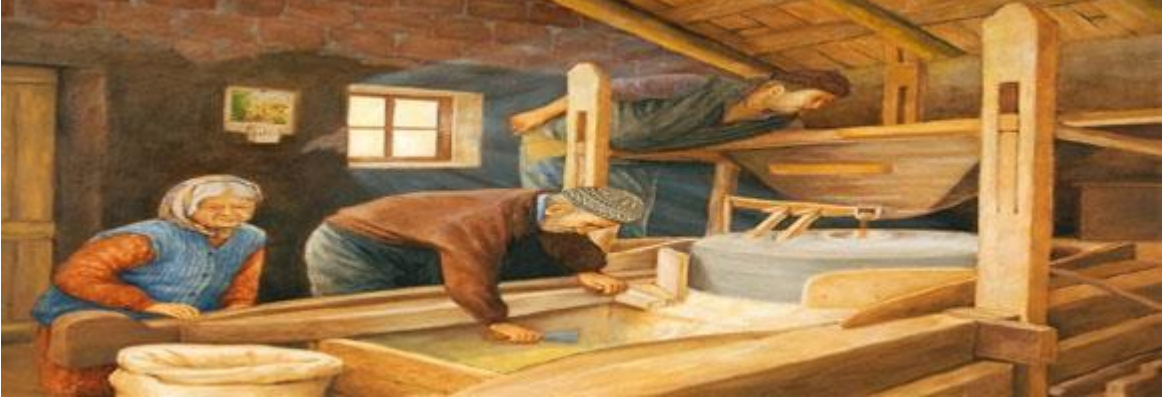

Yaşlı Değirmenci

Bir varmış, bir yokmuş. Çok uzak şehirlerden birinde çok fakir bir köy varmış. Bu köyün adı da fakir köymüş. Fakir köyün toprağı çorak, havası kurakmış. Bitki yetişmez, hayvan barınmazmış. Hal böyle olunca köydeki herkes bir dilim ekmeğe muhtaçmış. Bu köyde fakir ve yaşlı bir değirmenci varmış. Toprakta buğday yetişmiyormuş ki, insanlar buğdayını değirmene getirsin, öğütsün, un olarak geri alsın.

Yaşlı değirmenci erkenden kalkar, elini, yüzünü yıkar, sanki öğütülecek çuvallar dolusu buğday varmış gibi, hevesle değirmenin başına geçer, dereden topladığı kumları buğdaymış gibi değirmen taşının altına döker, kendini avuturmuş. Günler böylece geçip giderken, fakirlik iyice boğazlarına kadar dayanmış. Bir dilim ekmek bulamaz olmuşlar.

Değirmencinin hanımı: “Bey, herkes gibi biz de açlıktan ölmeden bu köyden gidelim,” demesine rağmen, yaşlı değirmenciye söz geçiremezmiş.

“Ölürsem değirmenimin başında ölürüm. Sen istiyorsan git.” dermiş de başka bir şey demezmiş.

Yaşlı değirmenci yine bir sabah erkenden kalkmış, değirmenin başına geçmiş, dereden topladığı kumları değirmen taşının altına dökmüş. Biraz sonra değirmen gürültüyle çalışmaya başlamış. Değirmenden farklı sesler gelmeye başlamış. Değirmenci de şaşırmış, bakmış, elini uzatmış, bir de ne görsün? Unun aktığı yerden çil çil altınlar akıyor mu? Yaşlı değirmenci gözlerine inanamamış, avucuna alıp bakmış, yanlış görmüyormuş, bunlar gerçekten altınmış. Sevinçle hanımının yanına koşmuş. Olanları anlatmış. Kocasına ilk anda inanmayan hanımı altınları görünce inanmış. Çok mutlu olmuşlar, artık yoksulluktan kurtulmuşlar.

Yaşlı değirmenci ve karısı altınların bir kısmını alıp kasabaya inmişler. Kendilerine elbiseler, ayakkabılar ve yiyecekler alıp, köylerine dönmüşler. Onların bu durumunu gören köylüler olanlara bir anlam verememişler.

Gel zaman git zaman yaşlı değirmenci ve karısı zengin olmuşlar. İyi yürekli yaşlı değirmenci altınları sadece kendine ayırmayıp köylülere dağıtmaya başlamış. Köy fakirlikten kurtulmuş

artık fakir köyün adı zengin köy olmuş. Ancak köylülerin arasındaki iki adam bu duruma tahammül edemiyormuş. Yaşlı değirmenci bu altınları nereden buluyor, diye merak etmişler.

Bir sabah erkenden değirmene giderken, yaşlı değirmenciye yakalamışlar ve değirmene getirip bağlamışlar. Altınları nereden bulduğunu sormuşlar fakat bir türlü söyletememişler. Yaşlı değirmenci, ben size de altın verdim, yardım ettim, deyince adamlar, verdiğin on altın bize yetmedi, biz altınların hepsini istiyoruz. Adamlar, değirmenciye altınların yerini söyletmek için, odunla dövünce yaşlı değirmenci oracıkta ölmüş. Bunun üzerine adamlar korkup kaçmışlar. Daha sonra adamları kolcular yakalayıp zindana atmışlar.

Yaşlı değirmencinin karısı, aynı yöntemle altın elde etmek istemiş ama bu mümkün olmamış.

Aradan zaman geçtikçe köy giderek fakirleşmiş ve adı tekrar fakir köy olmuş.

<https://www.masal.org/kategori/cocuk-masallari>